

Je zvláštní cítit ten nový smysl života. Být viděn. Motivován. Vzrušení. Tohle nadšení pro psaní je docela osvěžující.

Dívám se, jak Taya Wintersová prochází pozlacenou bránou a chystá se zmizet v zeleni zahrad na Belmore Square.

Jenže se zastaví, chvíli stojí na místě a pak se pomalu otočí a podívá se na mé okno.

Myslím, že se pohnu dřív, než zahlédne mě nebo můj nahý hrudník.

Myslím.

Ale nepohnul jsem se.

Belmore Square. Je to podivuhodně nádherné místo, kde žije eklektická směsice lidí, nutno říci, že všichni jsou bohatí a jsou obklopeni pestrou paletou barev, od keřů a květin v zahradách až po šaty obyvatel, které zdobí dlážděné cesty. Dokonce se to tu i třpytí – pozlacené zábradlí ohraničující čtvercové zahrady obklopující třináct domů je vycištěné a stále se leskne, stejně dokonale jako domy, čistá dlažba a každý okvětní lístek a list na každé květině a keři.

Peníze, moc a respekt, to vše přispívá k naplňování představy dokonalosti. Je to krásná představa, i když nereálná. Dokonalost je iluze a moje rodina tuto iluzi většinou rozbíjí příběhy, které otiskujeme v našich novinách. Za náš úspěch vděčíme nejen vynálezu parního tiskařského stroje, ale i talentované ruce mé sestry, která vždycky psala ty nejnapínavější příběhy, jimiž se čtenáři mohli pokochat. Ne že by čtenáři věděli, že je ve skutečnosti baví žena. Ne. Každý příběh byl připsán mně, Franku Melroseovi, protože představa novinářky byla k Elizině zděšení směšná. Neslýchané! Ale toto uspořádání nám oběma vyhovovalo, protože vaše pro psaní se svou sestrou opravdu nesdílím.

Jak to změnilo jedno zcela bezvýznamné setkání s jezdcem na koni. Najednou si plně vážím sestřina odhodlání. Chápu její touhu psát a bavit davy lidí divokými, propracovanými příběhy. Divokými a propracovanými, ale pravdivými. Její nedávné příběhy byly přijaty docela dobře. Samozřejmě, že cokoli, co se týká vévody z Chesteru, zaručeně vzbudí zájem lidí, jejich nepokrytá zvědavost ohledně něj a vraždy jeho otce volá po vyřešení. Moje sestra odvádí velmi dobrou práci, aby zmíněnou zvědavost ukojila a odpověděla na otázky, které už nějakou vyvstávají. Samozřejmě jí pomáhá, že se má za dotyčného vévodu provdat, takže teď má chodícího a mluvícího průvodce po všem, co souvisí s rodinou Wintersů. Příběh, který už několik týdnů dominuje titulní straně londýnských Timesů, je však téměř uzavřen, protože šťastný bude dnes oddán. Usmívám se. Eliza odjede na svatební cestu a lidé si budou i nadále přát, aby je každý týden zaujal dobrý příběh. V její nepřítomnosti musí někdo udržet tempo, které Eliza nastavila. Prodej musí dál růst. Náš dosah se rozšiřuje.

Stojím na schodech našeho domu na náměstí Belmore Square a rozhlížím se kolem sebe, zatímco si zapínám knoflíky nového saka a připravuji se na nadcházející oslavy. Upřímně řečeno, nikdy jsem si nemyslel, že se toho dne dožiju. Moje sestra je tak nezávislá, jak jen žena může být. Téměř až do morku kostí, abych řekl pravdu. Kvůli své tvrdohlavosti a ambicím se dostala do mnoha problémů. A já? Většinu dospělosti jsem strávil hledáním potěšení v intimitě. Nemohu popřít, že jsem byl ohledně své náklonnosti docela štědrý a že moje směřování nebylo zrovna šťastné. Kdybych si své sestry tolik nevážil, možná bych ji vnímal jako překážku na své cestě. Kdybych ji tolik nemiloval, možná bych nesouhlasil s jejím